

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De Obligatione Matrimoniali secundum Legem Naturae

Wernher, Johann Balthasar von

Lipsiae, 1698

Summarium

urn:nbn:de:bsz:31-102612

SUMMARIUM.

S. 1. **S**ocietatis definitio & divisio. 2. Refutatur Hornii de Origine maritalis potestatis sententia. 3. Recensetur atque refellitur aliorum opinio. 4. Genuinum ejus fundamentum exponitur. 5. Restrictio potestatis maritalis. Dos non precise ad matrimonium necessaria. 6. Uxor tenetur domicilium mariti sequi, quod limitatur. 7. Regula, juxta quam jus mariti exigendum. Jus hoc dominium in sensu rigoroso non est. Ad potestatem vita & necis non extendendum. Aegyptiorum consuetudo vetus J. N. repugnat. 8. Conjugii definitio Grotiana rejicitur. Aristotelis, Justiniani, Modestini, & Osiandri definitiones recensentur. Mutuum Adjutorium ad essentiam matrimonii quomodo pertineat, excutitur. Libido omnis I. N. adversatur. 9. Πολυγαμία J. N. repugnat; non verò polygamia virilis. Argumenta sententia contraria adducuntur, & resolvuntur. Denique evincitur, prohibitam esse hanc polygamiam J. Div. Universalis. 10. Matrimonium in linea recta contractum est contra J. N. Deducitur praeterea, quinam gradus sint J. Div. Univers. prohibiti. 11. Omne matrimonium contra prohibitionem J. N. atque Div. Universal. initum pro irritato declaratur. 12. Quanam aetas ad hanc societatem apta sit, excutitur. 13. De libertate matrimonium ambiendi agitur. 14. De Forma Matrimonii. 15. Qualis error id vitiet, ostenditur. 16. Exhibet ejus effectum. 17. Divortium desinitur, ejusque permissio ex natura Paëtorum Conjugalium deducitur. 18. Sterilitas non est justa divortii causa, sed ineptitudo ad Copulam. 19. Morum importunitas in Conjuge sola non est sufficiens ad dissolvendum matrimoniale vinculum. 20. Pusendorfii sententia recensetur & refellitur. 21. Uti ob certas causas maritus ab uxore, ita haec ob easdem ab illo discedere potest. In statu Civitatis dissolutio matrimonii non est privata auctoritate facienda.

cienda. 23. Grotii sententia de divortio J. N. licito refutat. 23. Judaeorum quaedam consuetudines improbantur. Sensus verborum Christi de divortio ob solum adulterium licito eruitur. 24. Miloni sententia de divortio refellitur.

§. I.

Inter officia hominis, quæ vim suam in relatione ad alios exerunt, maximi momenti sunt illa, quæ dirigunt imperantes & parentes. Imperium autem in alios varios agnoscit gradus, pro diversitate scilicet originis, a qua promanat; & commodissimè quidem intuitu Societatum officia hæc dividi videntur posse. Est autem Societas nihil aliud, quam status personarum ad minimum duarum, cum ordine & juribus, quæ illi dirigunt. Dispersæ Societates communiter nec incongruè solent in Primas & Secundas sive Simples & Compositas. Simples & Prima vocantur non illæ, quarum constitutionem non plures, quam duæ persona ingrediuntur, uti vult Hornius d. Civitate l. 1. cap. 1. §. 2. Sed quas aliæ minores societates non componunt; quemadmodum contra Compositæ s. Secunda audiunt, quibus essentiam largitur aliarum minorum compositio. conf. Aristot. 1. Polit. 2. Pufend. d. J. N. & G. L. VI. c. 1. n. 1. Simplicium Societatum divisio abit in Nuptialem & Herilem, atque Paternam. Arist. c. 1. Nuptialem nos hoc loco consideramus, tanquam fundamentum & seminarium Societatum reliquarum. Pufend. c. 1. n. 2.

§. II.

In hac Societate imperium penes maritum videmus esse; quod unde descendat, controversum est. Hornius Polit. l. 1. 6. ut pleraque alia jura, ex Divina Concessione derivat. Cum quo etiam alii faciunt; & haud obscure Osiander Observat. in Grot. l. 11. c. 5. th. 8. Et piè fortasse quidem, sed minùs, ut mihi quidem videtur, philosophicè. Neque enim causam remotam, qualis est Div. Voluntas, quærimus; sed propinquam, ex qua immediatè pronà consequentiâ imperium hoc fluat. Constitutio enim Dei respicit haud dubiè simul pæta, quibus